

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Газета виходить із вересня 1934 року.

30 травня 2013 року.

№5 (2897)

ІМЕННІ СТИПЕНДІАТИ НАШОЇ ALMA MATER

Академічну стипендію Президента України у другому семестрі ц. н. р. одержують Юлія Лаптеєва (гр. УУ-09-3), Дмитро Кузьменко (гр. ММ-09-1), Анатолій Щукін (гр. ХФ-12м), Владислав Попов (гр. КТ-10-1).

Академічну стипендію Кабінету Міністрів України для обдарованих студентів із числа інвалідів у цьому навчальному році отримує Альона Сторож (гр. СЦ-09-1).

Соціальну стипендію Верховної Ради України для студентів із числа дітей-сиріт та дітей із малозабезпечених сімей у 2013 році призначено Ользі Ніколаєвій (гр. УУ-10-4).

Стипендію імені В. І. Моссаковського у другому семестрі 2012/2013 н. р. мають Аліна Годес (гр. МХ-09-1), Расім Лабібов (гр. МХ-09-1) та Сергій Панченко (гр. МХ-10-1).

Академічну стипендію імені М. С. Грушевського призначено у другому семестрі ц. н. р. Ярославу Ярошенку (гр. ІІ-09-1).

(За наказами по ДНУ ім. О. Гончара).

Захоплення геологією в Олександрі Гаркавець розпочалося ще в шкільні роки, коли ходила в туристичні походи в Карпати, печери Криму. Тоді й виникли запитання: «Чому сформувалися такі захоплюючі краєвиди?», «Як природа їх створила?». Пошуки відповідей пробудили зацікавленість геологічною наукою.

Із перших років навчання в університеті дівчина з захопленням вивчає геологічні дисципліни, активно займається науковими розробками. Під керівництвом доцента Н. Ф. Дуднік вирощувала кристали.

З набуттям нових спеціальних знань відкрилися й нові грані наукових інтересів. Найбільш актуальними і сучасними є питання гідрогеології гірничо-видобувних регіонів. Саме математичному моделюванню цих складних гідрогеологічних задач присвячені зараз наукові дослідження Олександрі Гаркавець.

Обласний стипендіат, студентка гр. П-09
Олександрі ГАРКАВЕЦЬ.

Стипендіат Верховної Ради України, студент гр. КФ-09-1,
Сергій ЯНЕНКО.

НА ЗАСІДАННІ ВЧЕНОЇ РАДИ УНІВЕРСИТЕТУ ДО ЮВІЛЕЮ О. Т. ГОНЧАРА

Урочистим засіданням Ученої ради університет відзначив 95-річчя від дня народження Олесь Терентійовича Гончара.

Засідання відкрив ректор, проф. М. В. Поляков. Виступила декан факультету української й іноземної філології та мистецтвознавства І. С. Попова, студентка цього факультету, Президентський стипендіат Юлія Лаптеєва. «Усі часи є люди, які служать ціннісним орієнтиром. Таким для нас є Олесь Гончар, – сказала Юлія. – Твори Олесь Терентійовича допомагають підтримувати віру в майбутнє, виховують особистість. Нам випала велика честь навчатися в університеті, який носить його ім'я. Ми студенти, завжди повинні пам'ятати, що велика честь – це велика відповідальність.» Слово про О. Гончара сказав заступник начальника управління освіти і науки Дніпропетровської міської ради В. К. Горячев.

Другою частиною заходу було літературно-музичне дійство, яке створило на сцені Палацу культури студентів справжню атмосферу образів і подій, які можна знайти у творчості видатного письменника. Пливли над сценою пухнасті хмари, розстелився далеко-далеко безмежний степ, йшли у бій прапороносці... Лунала пісня української душі, яку так добре знав Олесь Гончар.

(За інформацією на сайті ДНУ ім. О. Гончара).

Про О. Т. Гончара та про VI Всеукраїнську наукову конференцію, присвячену 95-річчю від дня народження видатного письменника, читайте на 3-ій сторінці газети.

Шановні друзі!

Доброю традицією у нашій державі стало святкування Дня науки. Це є яскравим свідченням визнання заслуг науковців у соціально-економічному розвитку суспільства.

Учені та науковці вашого навчального закладу беруть дієву участь у вирішенні актуальних проблем міста Дніпропетровська, регіону та України і відзначаються активною громадянською позицією.

Постійно вдосконалюючи рівень та ефективність на-

укових розробок, ви своєю творчою працею зміцнюєте авторитет рідного міста.

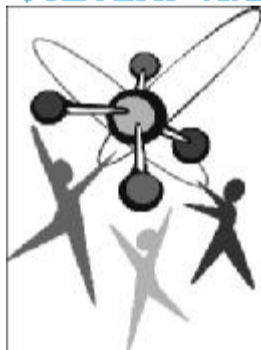
Високий рівень науково-технічного забезпечення наукових розробок та багатий практичний досвід сприяють подальшому зростанню успіхів та авторитету вашого колективу.

Щиро вітаю з Днем науки та бажаю творчої наснаги, реальних звершень, задоволення від своєї праці.

З повагою міський голова
І. І. КУЛІЧЕНКО.

МІЖНАРОДНИЙ ФОРУМ СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ І МОЛОДИХ УЧЕНИХ

«УКРАЇНІ ХХІ СТОРІЧЧЯ – ІНТЕЛЕКТ І ТВОРЧИСТЬ МОЛОДІ»

У роботі форуму взяли участь 194 молоді вчені. Серед них – представники Французького інституту новітніх технологій у механіці (Франція), Університету Нью Хемпшира (США), Євразійського національного університету імені Л. М. Гумільова (Казахстан), Гуманітарної академії імені Олександра Гейштора (Польща), Університету Бразилії (Бразилія), Смоленського державного університету (Росія), представники 35 провідних вищих навчальних закладів України.

Найкращі доповідачі у кожній із шести секцій

нагороджені Дипломами Міністерства освіти і науки України. Це – студенти Марія Байбуза, Олесь Курс, Ганна Полішко, Андрій Тутубалін, Юлія Веліченко, Каріна Павличко, магістр Павло Шмулевич, аспіранти Тетяна Каблова, Любов Волошко, Ігор Дерев'яно, Павло Жмурков, Анастасія Калиновська, Вікторія Колбаса, Анастасія Омельчук, асистенти Марина Шевчук і Наталія Калініна, ст. викладач Світлана Волкова, с. н. с. Олександр Прохода.

В. КАРПЛЮК,
проректор з наукової роботи.

ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ ОХОРОНИ ПРАЦІ У ДНУ ім. О. ГОНЧАРА

«ЗАПОБІГАННЯ ПРОФЕСІЙНИМ ЗАХВОРЮВАННЯМ»

За ініціативою Міжнародної організації праці для привертання уваги світової спільноти до питань охорони праці та смертності працівників на робочому місці щорічно, починаючи з 2002 року, понад 100 країн світу 28 квітня відзначають Всесвітній день охорони праці. Україна відповідно до Указу Президента

також відзначає цю дату.

Девіз Всесвітнього дня охорони праці цього разу – «Запобігання професійним захворюванням».

Зараз рівень професійної захворюваності є серйозна медико-соціальна та економічна проблема глобального масштабу. За оцінкою Міжнародної організації праці, із 2,34 млн. смертей на робочому

місці 321000 стається внаслідок нещасного випадку. Причиною 2,02 млн. смертельних випадків у світі (або 5500 смертей щодня) є різні види професійних захворювань.

Щорічно у світі реєструється близько 260 млн. випадків професійних захворювань. Економічні витрати внаслідок професійних

захворювань складають близько 4% національного валового продукту.

В Україні щороку реєструється від 5 до 8 тисяч професійних захворювань та до 10,5 тис. нещасних випадків на виробництві.

Держава несе значні економічні збитки, пов'язані з відшкодуванням втрати працездатності, інва-

лідності, лікуванням внаслідок професійних захворювань.

Профілактика професійних захворювань набагато ефективніша і менш витратна, ніж лікування або реабілітація потерпілих.

(Зі звернення організаційного комітету з підготовки та проведення заходів з нагоди Дня охорони праці в Україні).

НАРАДИ, БЕСІДИ, ЛЕКЦІЇ, ТЕМАТИЧНІ ЗУСТРІЧІ

До Всесвітнього дня охорони праці університетська служба охорони праці розробила чималий план заходів. За виконання більшості з них відповідав начальник служби охорони праці О. Л. Рубцов. Овсій Лео-

нідович організував наради та тематичні зустрічі з трудовими колективами на тему «Нешкідливі та безпечні умови праці – запорука здоров'я людей, які працюють», організував розповсюдження соціальних роликів

«Будь відповідальним», провів «гарячу лінію» з питань запобігання професійним захворюванням та ін.

На зборах трудових колективів, на засіданнях адміністрації та представників профспілки обговорили

стан охорони праці в університеті.

Для студентів викладачі кафедри безпеки життєдіяльності прочитали лекції «28 квітня – Всесвітній день охорони праці», на яких роз'яснили причини виникнення професійних захворювань

та шляхи їх запобігання.

На кафедрах до Дня охорони праці оформили куточки. Керівники підрозділів розробили заходи щодо поліпшення стану безпеки та охорони праці.

Т. СОЛЯЧНА.

Стипендіат Ученої ради ДНУ імені Олесея Гончара, студентка гр. ББ-09-4 Яна МНАЦАКАНЯН.

Яна Мнацаканян має вдома велику колекцію узумбарських фіалок. Дівчина з дитинства любить рослини і тварин, тому й навчається на факультеті біології, екології та медицини за спеціальністю «Біологія». Зараз як молодий науковець вона досліджує трав'яний покрив соснових лісів Присамар'я Дніпровського.

У вільний час студентка займається спортом – плаванням та легкою атлетикою. Любить малювати, пише вірші. В академічній підгрупі вона староста. Дівчина завжди готова підтримати одногрупників і допомогти їм у навчанні.

ПРО НАУКУ В МИНУЛОМУ І В МАЙБУТНЬОМУ

Проректор з наукової роботи В. І. Карплук доповів про наукову роботу у 2012 році.

Доповідач сказав, що торік університет виконував дослідження за шістьма пріоритетними напрямками, визначеними чинним законодавством; діяли три науково-дослідні інститути, 31 науково-дослідна лабораторія, 7 науково-дослідних груп.

Тематичний план держбюджетних науково-дослідних робіт містив 40 фундаментальних і 12 прикладних тем.

За словами проректора, господарських договорів було укладено на суму близько 1,3 млн. грн. На жаль, замовники, посилаючись на складний економічний стан, розірвали багато договорів. Тому через бухгалтерію пройшла сума 696,4 тис. грн.

У ході виконання держбюджетних і госпдоговірних науково-дослідних робіт створено близько сотні одиниць науково-технічної продукції. Переважно це – теорії і методи, близько 80% їх пройшли попередню апробацію в різних організаціях і установах, результати якої відображені у відповідних актах впровадження у виробничу сферу.

В. І. Карплук поінформував, що ДНУ ім. О. Гончара подав до Департаменту 33 заявки на винаходи. Високими залишилися показники виходу основних для вищого навчального закладу публікацій – монографій, підручників, навчальних посібників, статей. Сформувався тенденція зростання кількості проведених на базі ДНУ наукових конференцій. Зросла кількість студентів, які брали участь у міжнародних, всеукраїнських та регіональних наукових конференціях.

Вчена рада ухвалила: у 2013 році скоротити кількість фундаментальних, а збільшити кількість прикладних науково-дослідних робіт до співвідношення 40 і 60%. Відтепер вважатиметься основним показником результативності роботи наукового підрозділу обсяг госпрозрахункової тематики, укладеної у процесі виконання проекту з держбюджетним фінансуванням. Рекомендовано науковим керівникам фундаментальних тем укласти впродовж 2013 року госпдоговорів на суму не менше як на чверть державного фінансування, а для прикладних тем на суму – не менше половини. Щокварталу на науково-технічній раді науки керівники звітуватимуть про виконання теми. Наукових керівників фундаментальних держбюджетних тем зобов'язано протягом виконання науково-дослідної теми (три роки) опублікувати не менше п'яти статей про результати

досліджень у виданнях, що входять до наукометричних баз даних, та в зарубіжних виданнях. Науковим та науково-педагогічним працівникам рекомендовано брати участь у конкурсах на отримання міжнародних грантів, проектів, стипендій, премій тощо. Вирішено не рекомендувати до участі в конкурсі на держбюджетне фінансування проекти науково-дослідних робіт, якщо їхні автори не планують публікації статей у виданнях, що входять до наукометричних баз даних, захисти дисертацій, одержання охоронних документів на створені об'єкти інтелектуальної власності, залучення студентів і аспірантів до наукових досліджень. На оплату праці молодих науковців (студентів) плануватиметься не менше 2% загального фонду заробітної плати виконавців теми.

Я. СТЕПОВА.

ПРОФОРІЄНТАЦІЯ

ЩОБ ЗНАЙТИ «СВОГО» АБИТУРІЄНТА

Факультети використовують традиційні і вводять нові форми профорієнтаційної роботи.

Традиційними стали Дні відкритих дверей, зустрічі викладачів зі школярами, розповсюдження інформаційних матеріалів про університет і спеціальності, які там можна здобути.

А нове кожний факультет вводить своє. Так, економічний факультет постійно спілкується по Інтернету з усіма школами області. Факультет суспільних наук і міжнародних відносин розмістив інформацію на міському 34 та обласному 51 каналах

телебачення у так званому «рядку, що біжить».

Кафедра теоретичної фізики організувала заняття з фізики для охочих вступити на факультет фізики, електроніки та комп'ютерних систем – про це повідомили всі школи. Факультет прикладної математики відкрив у школах регіону профільно-просвітницькі класи для поглиблення знань з інформатики та математики.

Психологи розмістили на сайті тренувальні завдання для підготовки до тестування з різних предметів. Факультет систем та засобів масової комунікації провів пробний іспит з творчого кон-

курсу. Викладачі відразу ж перевірили роботи і проконсультували кожного абітурієнта, дали поради на майбутнє. Випускники проводять для абітурієнтів майстер-класи.

Зацікавленим випускникам шкільного факультету давав запрошення на факультетські масові заходи (День хіміфаку, День першокурсника, конкурс краси тощо), під час яких здійснювалася художня презентація кафедр та спеціальностей.

Студентів до профорієнтаційної роботи активно залучають усі факультети.

Т. ТОМІНА.

НАУКОВИЙ РЕЙТИНГ ПІДРОЗДІЛІВ ТА СПІВРОБІТНИКІВ УНІВЕРСИТЕТУ ЗА 2012 РІК

ВІДПОВІДНО ДО ПОЛОЖЕННЯ «ПРО ПОРЯДОК ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ПРОВЕДЕННЯ РЕЙТИНГОВОЇ ОЦІНКИ НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ УНІВЕРСИТЕТУ», ЗАТВЕРДЖЕНОГО 17.04.2006 Р.

Серед інженерних та природничих факультетів:
Геолого-географічний – 107,5;
Механіко-математичний – 104,4;
Хімічний – 103,5;
Біології, екології та медицини – 98,3;
Прикладної математики – 84,2;
Фізики, електроніки та комп'ютерних систем – 83,5;
Фізико-технічний – 78,1.
Середній бал по групі факультетів – 94,2.

Серед гуманітарних та соціально-економічних факультетів:
Міжнародної економіки – 170,4;
Економічний – 120,8;
Суспільних наук і міжнародних відносин – 116,1;
Юридичний – 104,5;
Історичний – 101,8;
Української й іноземної філології та мистецтвознавства – 94,5;
Систем та засобів масової комунікації – 75,7;
Психології – 68,6.
Середній бал по групі факультетів – 106,5.

Серед науково-дослідних інститутів:
Геології – 112,5;

Біології – 78,7;
Енергетики – 72,5.
Середній бал по групі НДІ – 87,9.

Найвищі рейтинги мають такі співробітники

Серед інженерних та природничих факультетів:
проф. З. А. Матисіна (факультет фізики, електроніки та комп'ютерних систем) – 67,7;
доц. О. Є. Афанасьєв (геолого-географічний факультет) – 620,3;
доц. В. О. Пальчиков (хімічний факультет) – 561,2;
проф. Л. А. Курдаченко (механіко-математичний факультет) – 537;
проф. П. І. Когут (механіко-математичний факультет) – 495;
проф. М. В. Поляков (механіко-математичний факультет) – 463;
проф. В. Ф. Бабенко (механіко-математичний факультет) – 439;
проф. О. М. Кісельова (факультет прикладної математики) – 402,5;
проф. Ф. О. Чмиленко (хімічний факультет) – 401;
проф. В. М. Турчин (механіко-математичний факультет) – 368,5;

проф. О. Є. Пахомов (факультет біології, екології та медицини) – 328,3;
проф. А. І. Вінніков (факультет біології, екології та медицини) – 319;
м. н. с. А. В. Токар (хімічний факультет) – 311,9;
доц. О. В. Троценко (геолого-географічний факультет) – 304,3;
доц. Ю. О. Мітків (фізико-технічний факультет) – 301.

Серед гуманітарних та соціально-економічних факультетів:
проф. М. А. Шепелев (факультет суспільних наук і міжнародних відносин) – 820;
доц. О. М. Грабчук (економічний факультет) – 646;
доц. Т. Ф. Литвинова (історичний факультет) – 592;
проф. Т. В. Корнякова (юридичний факультет) – 575,3;
доц. І. Є. Семенча (економічний факультет) – 561,6;
доц. О. А. Третяк (факультет суспільних наук і міжнародних відносин) – 538;
проф. Ю. О. Шепель (факультет української й іноземної філології та мистецтвознавства) – 485;

доц. С. Е. Сардак (факультет міжнародної економіки) – 443,8;
проф. О. С. Токовенко (факультет суспільних наук і міжнародних відносин) – 429;
проф. С. Ю. Хамінч (економічний факультет) – 418;
доц. Н. П. Мешко (факультет міжнародної економіки) – 416,5;
доц. С. В. Демченко (факультет систем і засобів масової комунікації) – 371;
проф. Л. М. Тимошенко (факультет міжнародної економіки) – 343;
проф. О. І. Панченко (факультет української й іноземної філології та мистецтвознавства) – 336;
доц. В. В. Кривошеїн (факультет суспільних наук і міжнародних відносин) – 330;
проф. І. Ф. Аршава (факультет психології) – 328;
доц. О. Л. Соколенко (юридичний факультет) – 327,6;
проф. С. І. Світленко (історичний факультет) – 321.

Найбільше статей опублікували у виданнях, які входять до наукометричної бази SKOPUS:
В. В. Скалозуб (факультет фізики, електроніки та комп'ютерних систем) – 7;
Л. А. Курдаченко (механіко-математичний факультет) – 5;
В. Ф. Бабенко (механіко-математичний факультет) – 4;
М. Б. Варчак (механіко-математичний факультет) – 4;
В. А. Глушков (факультет фізики, електроніки та комп'ютерних систем) – 3;
О. В. Коваленко (факультет фізики, електроніки та комп'ютерних систем) – 3;
Ю. А. Тонкошур (факультет фізики, електроніки та комп'ютерних систем) – 3;
А. Б. Вишнікіні (хімічний факультет) – 3;
С. Є. Зірка (фізико-технічний факультет) – 3;
В. Ф. Башев (факультет фізики, електроніки та комп'ютерних систем) – 3.

Науковцям, які мають найвищий науковий рейтинг і найбільше публікацій у виданнях міжнародних баз даних SKOPUS, ректор, проф. М. В. Поляков оголосив погляду.
(За службовим розпорядженням по ДНУ ім. О. Гончара).

У КОМІТЕТІ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ З ПИТАНЬ НАУКИ І ОСВІТИ

ЗАКОНОДАВЧЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСУВАННЯ НАУКИ

У Комітеті Верховної Ради України з питань науки і освіти відбулися слухання на тему: «Про стан та законодавче забезпечення фінансування наукової і науково-технічної діяльності».

У слуханнях взяли участь народні депутати України, представники вищих навчальних закладів, Національної академії наук України, галузевих національних академій, наукових установ, громадських наукових організацій, учені.

Розповідає учасник слухань к. ю. н., д. політ. н., завідувач кафедри цивільного, трудового та господарського права ДНУ імені Олесея Гончара І. Г. АЛЕКСЄЄНКО:

Голова Комітету Лілія Гриневич переконана, що сьогодні Україна ще утримує статус наукової держави, але якщо не буде переглянуто підхід до фінансування науки, уже за 5-10 років цей статус Україна втратить безповоротно.

Лілія Гриневич нагадала, що нині влада виділяє на науку з бюджету найменше за роки незалежності – 0,29 % валового внутрішнього продукту, а рівень витрат, гарантований законом, – 1,7% ВВП, а середній рівень у світі – 2%. «Критичний рівень, не-

обхідний для виживання науки, – 0,9%. Тільки після цього порогу починається економічний ефект від науки», – підкреслила народний депутат.

Обговорювалися питання зростаючої ролі науки в розвитку економіки країни, бюджетного (базового та конкурсного) фінансування наукової сфери, як одного з основних важелів державної політики, фінансового забезпечення пріоритетних напрямів науки і техніки, інноваційної діяльності, державного замовлення та державних цільових програм.

Голова Державного агентства з питань науки, інновацій та інформатизації України Володимир Семиноженко розповів про підсумки роботи агентства, про перспективи напрямів інноваційної діяльності в Україні, нагадав, що уряд готуватиме пілотний проект щодо підтримки українських учених, зокрема молодих науковців, та для створення нової конкурентоспроможної економіки.

Віце-президент, академік НАН України Анатолій Загородній доповідав про стан справ в Академії. Зауважив, зокрема, на край низькому інтересі до науки в нашому суспільстві, падінні престижу наукової праці.

Дискутували щодо створення сприятливих умов взаємодії бізнесу й науки, розвитку ринку інтелектуальної власності, формування грантової системи фінансування наукових досліджень, діяльності Державного фонду фундаментальних досліджень.

Особливо зауважувалося на проблемі збереження наукових об'єктів, що становлять національне надбання, стану державної підтримки наукових установ, включених до Державного реєстру, підвищення статусу вченого та наукового працівника.

Академік Академії наук вищої школи України Максим Стріха, який брав участь у підготовці комітетських слухань, наголосив, що нерозуміння світоглядної та, насамперед, практичної ролі науки для розвитку суспільства стало, на жаль, хронічною хворобою українського політикуму.

На необхідності перегляду розміру фінансування з державного бюджету розвитку науки та науково-технічної діяльності наголосив заступник голови Комітету, народний депутат Микола Сорока.

На переконання голови Комітету з питань науки і освіти Лілії Гриневич, питання не тільки в бюджетному фінансуванні, а й у необхідності прозорого розподілу бюджетних коштів. Вона наголосила на необхідності повномасштабного залучення національного капіталу до фінансування науки.

Йшлося про необхідність підготувати пропозиції щодо поетапного, протягом семи років, починаючи з 2014-го, виконання положень Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» щодо фінансування науки на рівні 1,7% ВВП та внести до 1 червня 2013 року відповідні пропозиції до Верховної Ради України. При цьому передбачити щорічне нарощування витраток на реалізацію пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки.

Підбиваючи підсумки обговорення, Лілія Гриневич підкреслила, що всі висловлені під час слухань, а також ті, що передані письмово, пропозиції і зауваження дадуть можливість Комітету підготувати рекомендації парламенту, уряду, центральним органам виконавчої влади для відповідних законодавчих змін.

О. Т. Гончар – видатний український прозаїк і громадський діяч, академік Академії наук УРСР, Герой Соціалістичної Праці, Герой України.

Випускник Дніпропетровського державного університету Олесь ГОНЧАР.

Олесь Терентійович Гончар відзначений Державними преміями СРСР (1948, 1949, 1982), Державною премією України імені Т. Г. Шевченка (1962), Ленінською премією (1964), Золотою медаллю імені О. О. Фадєєва, премією імені С. К. Неймана (Чехія), 1992 року обраний Почесним доктором літератури одного з найпрестижніших у світі Альбертського університету «Канада»; за визначенням Міжнародного біографічного центру у Кембриджі (Англія), «Інтелектуал світу 1993 року».

ЙОГО ІМ'Я НОСИТЬ НАШ УНІВЕРСИТЕТ

ОЛЕСЬ ТЕРЕНТІЙОВИЧ ГОНЧАР – НАШ ВИПУСКНИК І ПОЧЕСНИЙ ДОКТОР

(Початок див. у попередньому номері газети)

ТВОРЧА Й ГРОМАДСЬКА місія Олесь Гончара, письменника, покликаного самим життям на захист і оборону українськості, виявлялася й тоді, коли він обіймав високі посади (голова правління Спілки письменників України, секретар правління Спілки письменників СРСР, депутат Верховної Ради СРСР та УРСР, голова Українського республіканського Комітету захисту миру, член Всесвітньої ради миру), і тоді, коли вже не мав жодної, виборював незалежність України, сміливо виступаючи в 1988 році на Установчій конференції Товариства української мови імені Тараса Шевченка, у 1989 – на з'їзді Народного руху України, на Першому конгресі Міжнародної асоціації українців. Він болісно переживав звинувачення в тому, що його творчість – плід тоталітарної доби, а він – апологет соцреалізму. «Самотність огорта Олесь Гончара в останні роки його життя...», – із сумом констатує М. Жулинський. – Та найбільше хвилювала його доля України, рідної мови, літератури, культури, збереження історико-культурної спадщини, відчуження молоді від свого, національного, аморальність, ожорстчення почуттів та соціальної поведінки». Цькували його не так чужі, як свої. Але й це не зробило Олесь Гончара жорстоким. Менше як за два місяці до

смерті, 16 травня 1995 року, він довірив «Щоденнику» оте скорботно-гірке зізнання: «Не розуміють того, що коли я помру, поменшає світла на Україні».

ОЛЕСЬ ГОНЧАР не міг ані замовчати, ані обійти больові порogi України. Він захищав Собор нашої духовності, оберігав «собори людських душ».

Відаючи шану Великому Українцю й великому письменнику, одному з найпотужніших українських прозаїків другої половини ХХ століття, Дніпропетровський національний університет свято береже пам'ять про свого славетного випускника. Довгоочікувану і по-справжньому знаковою подією в житті університету стало присвоєння йому імені Олесь Гончара. Влада держави підтримала рішення Вченої ради ДНУ, і це було справедливо, бо саме з нашого університету почався шлях учорашнього фронтовика, студента-філолога Олесь Гончара у велику літературу. І це був нелепкий шлях трудівника і переможця, який він пройшов чесно, усім своїм життям стверджуючи високе призначення людини.

День 25 червня 2008 року, коли стало відомо про розпорядження Кабінету Міністрів України, згідно з яким «відіний ВНЗ (ДНУ – Н. О.) має назву Дніпропетровський національний університет імені Олесь Гончара», – це вже наша історія. У цей день ми не могли й не хотіли прихову-

вати своїх почуттів – схвильованим голо- сом передавали радісну звістку одне одному, були гордимми й щасливими, відчували, що ми всі, університетські, особисто причетні до цього. Це була наша перемога – світла й красива...

Вітаючи колектив з нагоди знаменної події на урочистому засіданні Вченої ради, ректор М. В. Поляков наголосив на тому, що «присвоєння імені Олесь Гончара Дніпропетровському національному університету є цілком обґрунтованим і актуальним. Це дозволить увічнити ім'я геніального літератора й великого сина українського народу в одному з найстаріших вищих навчальних закладів України, що сприятиме вихованню нової генерації студентства на засадах величчя національного духу, зміцненню авторитету університету».

Коли сьогоднішній студент заходить у головний, №1, корпус, його очі зупиняються на величчю літерах, розміщених на фасаді, що складають назву «Дніпропетровський національний університет імені Олесь Гончара», і на графічній стелі з висіченими на її окремих фрагментах портретами, іменами і прізвищами, короткими відомостями про заслуги перед державою й університетом тих, хто навечно уславив свою альма-матер і свій рідний край. Тут і перший ректор М. Й. Лебедєв, і видатні вчені В. І. Данилов, О. М. Динчик,

В. М. Ковтуненко, В. П. Коновалов, М. П. Корнейчук, Г. В. Курдюмов, М. Ф. Герасюта, В. І. Моссаковский, Д. І. Яворницький. Воістину пророчими стали слова славетного випускника університету Олесь Гончара, які об'єднують ці висічені з каменю портрети: «Народ живе доти, доки народжує героїв».

А САМ ОЛЕСЬ ГОНЧАР ожив у бронзі ще тоді, коли ми відзначали його 85-річчя. До дня народження Майстра 15 квітня 2003 року з ініціати ректора М.В. Полякова на фасаді корпусу №2, одного з найстаріших корпусів ДНУ, що розміщений у самому центрі міста, встановлено бронзове погруддя Олесь Гончара. Для його автора, члена Спілки художників України, народного художника України В. П. Небоженка, образ Олесь Гончара є одним з найулюбленіших. «Прапороносці» захопили юнака – випускника сільської школи, у якого на війні загинув батько; у кінці 60-х якимсь дивом він дістав один примірник опального «Собору» й був вражений глибиною морально-етичних проблем, скульптурно випленими характерами героїв – близьких і знайомих усім. Кожного року 3 квітня, у день народження Майстра, студенти кладуть квіти навечно застиглому в бронзі письменнику, чий життя й творчість осяяні сонцем і безмежною любов'ю до України і її народу. Тоді ж на стіні будинку в Ломівці, у якому його, студента-фрон-

товика, обігрівала в тяжкому повоєнному 46-му не «стільки плитка, розжарена до червоності, силки тепло людської щирості, турботи, доброти», було відкрито меморіальну дошку. А на рідному філологічному (тепер української й іноземної філології та мистецтвознавства) факультеті тоді ж з'явилася унікальна книга «Сторінки історії: Олесь Гончар» (автори-упорядники: І. С. Попова, Н. П. Олійник, А. І. Рудинська), яка до 90-річчя митця, що збіглася з 90-річчям його alma mater, вишла вже другим виданням, доповненим і переробленим. Основним у книзі, говорючи словами відомого літературознавця Я. Ю. Голобородька, який назвав свою рецензію на неї «Меморіалом слова», є «дніпропетровський вектор» у житті й творчій долі Олесь Гончара. Валентина Даниліна, розмірковуючи про внутрішню наповненість поняття «Дніпропетровщина» в почуттях, свідомості письменника, широкосердно стверджувала, що насправді «для Олесь Терентійовича це був куточок на землі, де спочивала його душа, де наступала розрядка від напруг моральних і творчих. Це, може, був поклик підсвідомий, що це його місце народження. Це була молодість. Це було відродження душі для нової творчої праці».

Н. ОЛІЙНИК,
професор кафедри української літератури.
(Закінчення в наступному номері).

VI ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ «ТВОРЧА ІНДИВІДУАЛЬНІСТЬ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА В УКРАЇНСЬКОМУ ЛІТЕРАТУРНОМУ КОНТЕКСТІ»

НОВЕ ОСМИСЛЕННЯ ПОСТАТІ МИТЦЯ

Конференція відбулася за підтримки співорганізаторів – Інституту літератури імені Т. Шевченка НАН України та Державного закладу «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка».

Надзвичайне враження на аудиторію справив виступ поета Івана Драча «Олесь Гончар зблизка і на відстані», який розказав про прозаїка як про багатогранну людину з кипучим темпераментом, згадав і епоху Щербинського, коли за сміливий виступ молодий поет І. Драч чекав арешту, а на його захист став Олесь Гончар.

Творчість митця епохи соцреалізму, а за концепцією дійсності і характером її художнього переосмислення – письменника-провісника шістдесятництва, творам якого притаманні філософічність, масштабність бачення світу і людини, поезитизація краси, набула на конференції науково-критичного переосмислення під новими кутами зору. Провідний український літературознавець, проф. Інституту філології Київського національного університету ім. Т. Г. Шевченка М. К. Наєнко у доповіді «Спогад про красу вірності» висвітлює оцінки постаті й творчості Олесь Гончара в різні часи та визначив одну з найкращих новел пись-

менника «Модри Камень», до речі, написану в Дніпропетровську, як твір раннього постмодернізму.

Автор «Літературознавчої енциклопедії» Ю. І. Ковалів охарактеризував романи О. Гончара на воєнну тематику («Прапороносці», «Людина і зоря») як твори, де письменник вивисував людину, і провів типологічні зіставлення їх із мотивами античної літератури (подорож через хтонічний світ, платонівські ідеї еросу й танатосу тощо) та подарував для фондів наукової бібліотеки ДНУ ім. Олесь Гончара найновіше видання «Історії української літератури. Кінець ХІХ – поч. ХХ ст. Том 1. У пошуках іманентного сенсу» (К., 2013), що обов'язково стане у пригоді студентам-філологам. Визначивши риси щоденника як жанру мемуарної літератури, д. філол. н., проф. ДЗ «Луганський національний університет ім. Тараса Шевченка» О. А. Галич у доповіді «Гончар і американська література: щоденникова рецепція» проаналізував згадані там твори Вітмена, Стейнбека, Р. Бредбері в контексті записників митця. Несподіваним сюрпризом стало для присутніх на конференції студентів і викладачів знайомство із журналістом В. Г. Абіловим, який презентував свою

книгу «Диалог через океан» про зустрічі письменника Олесь Гончара з українсько-американським лінгвістом Юрієм Шевельовим (Георгієм Шнейдером), котрий увів українську мову у світовий англомовний контекст, дослідник розповів про родовід Шевельова, наголосивши, що, на його погляд, біографія О. Гончара, зокрема його історія стосунків з Ю. Шевельовим, практично не вивчена.

Продовженням першого пленарного засідання стала вистава «Спогад про океан» за однойменною повістю О. Гончара студентського театру «Відлуння» (режисер-постановник доц. О. В. Гонюк) та змістовна екскурсія для гостей конференції «Олесь Гончар і Дніпропетровськ» з відвіданням виставки рукописів і раритетних фотографій митця в музеї «Літературне Придніпров'я», Свято-Троїцького собору в Новомосковську, що став прообразом архітектурної пам'ятки козацьких часів у романі «Собор», та гостини в рідній сестри письменника Соби Олександри Терентіївни, яка є фундацією і берегинєю музею Олесь Гончара в Ломівці й відсвяткувала своє 99-ліття, та його племінниці Тетяни Гаврилівни.

Поліфонічна проблематика доповідей докторів наук, професорів на другий день конференції стосувалася перилетій непростого життявої і творчої долі О. Гончара (Т. В. Хом'як, В. А. Просалова), жанрово-стильових доміант його творчості (Н. І. Бернадська), аспектів психологічної археології (Л. Б. Тарнашинська), антропоміки творчої лабораторії митця (М. В. Галич), творів українського автора в грузинських перекладах (М. Бабухадія), синкретизму «Споминів про Олесь Гончара» (Л. І. Ромашенко), останнього авторського редагування «Собору» – із 700 правок (!) (Н. І. Заверталюк).

Учасникам конференції дружина Олесь Гончара Валентина Даниліна надіслала вітальну телеграму. У фойє Палацу студентів до уваги учасників і гостей конференції були запропоновані виставки творів О. Гончара та ілюстрації до них, виконані студентами факультету української й іноземної філології та мистецтвознавства, народної вишивки «Ці неповторні візерунки...».

Конференція сприяла новому осмисленню постаті Олесь Гончара як багатогранної особистості в історії університету й національної культури в цілому.

С. НЕЧИПОРЕНКО, доцент.

ЛАУРЕАТИ ШЕВЧЕНКІВСЬКОЇ ПРЕМІЇ ВІД ДНІПРОПЕТРОВЩИНИ

ЧЕТВЕРО З НИХ – ВИПУСКНИКИ ДНУ ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА: ОЛЕСЬ ГОНЧАР, ПАВЛО ЗАГРЕБЕЛЬНИЙ, ЛЮБОВ ГОЛОТА, ГОРПИНА ВАТЧЕНКО

Однією з кульмінаційних подій 1961 року стало встановлення 20 травня щорічних Республіканських премій імені Т. Г. Шевченка за високохудожні твори літератури, журналістики, образотворчого мистецтва, архітектури (до 1988 р.), музики, театру, кіно, визнані й високо оцінені громадськістю.

За час існування цієї високої нагороди в Україні у Положення про премії вносилися зміни й доповнення. Сьогодні Національна премія імені Тараса Шевченка – найвища творча відзнака в незалежній Україні, яка має п'ять номінацій: художня література; документальна й науково-критична література; музика; образотворче мистецтво; сценічне та екранне мистецтво.

9 березня щорічно Україна визнає імена нових лауреатів премії. Загалом їх – 630 персоналій і колективів, здебільшого це письменники – поети, прозаїки, драматурги, літературознавці, публіцисти, діячі образотворчого, театрального, музичного й кіномистецтва, архітектори, окремі представники історичної науки, музейної справи, поліграфії, один агроном і один державний та партійний діяч – М. С. Хрущов. І Дніпро-

петровський обласний історичний музей імені Д. І. Яворницького – так тоді називався наш музей – (група творців діорами та музейної експозиції) у 1979 році став тим визначним об'єктом, за створення якого була присуджена Державна премія імені Т. Г. Шевченка (таку назву вона мала на той час). До речі, за 52 роки існування премії нею було відзначено створення лише трьох музеїв в Україні (крім нашого, Миколаївський музей суднобудування і флоту та Київський філіал Центрального музею В. І. Леніна).

У Дніпропетровському національному історичному музеї зберігається значний масив різноманітних джерел – документів, творів, нагород, особистих речей лауреатів премії, зокрема: театрального художника А. В. Ареф'єва, російських художників М. Я. Бута, М. В. Овечкіна, В. І. Короткова, В. Л. Ривіна, письменників – О. Т. Гончара та П. А. Загребельного, архітектора В. О. Зуєва, істориків – Г. Ф. Ватченко та В. С. Прокуди, партійного діяча В. О. Стрельцова, співаки Н. А. Суржини, народної майстрині з Петриківки М. К. Тимченко, письменника з Кривого Рогу Г. Д. Гусейнова, актора з Дніпропетровська М. В. Мельника.

Усього виокремлено 46 персоналій – уродженців і діячів культури та архітектури (представників місцевих закладів і запрошених для творчої праці з інших регіонів), які особисто або у складі творчих колективів були відзначені Шевченківською премією. Цікаво, що четверо з нагороджених є випускниками Дніпропетровського національного університету імені Олесь Гончара, серед них – Олесь Гончар, Павло Загребельний, Любов Голота, історик, директор музею Горпина Ватченко.

«Найурожайнішим» на нагороду виявився 1978 рік, коли премію отримали відразу десять осіб від Дніпропетровська, четверо з яких – уродженці краю, семеро працювали у Дніпропетровському театрі опери та балету над постановкою опери К. Ф. Данькевича (автор у тому числі) «Богдан Хмельницький», що стало особливою подією у культурному житті регіону й України напередодні святкування 325-річчя возз'єднання України з Росією. У цілому було три нагородження творчих колективів (по сім осіб) від Дніпропетровської області, крім уже згаданих (музею й оперного театру), у 1983 р. премією відзначені архітектори, інженери-будівельники, сільськогосподарські

та партійні працівники за забудову й благоустрій центру м. Верхньодніпровська Дніпропетровської області (батьківщина В. В. Щербинського).

В історії Шевченківської премії це був єдиний такий випадок, коли відзначено творчий колектив забудовників і керівників району, невеликого заштатного міста, де дійсно протягом кінця 1970 – початку 1989 р. відбувалося масштабне будівництво п'ятиповерхових зручних житлових будинків, сучасного, добре оформленого й обладнаного Палацу піонерів із залом на 230 місць та інших об'єктів, які змінили обличчя Верхньодніпровська, сприяли його благоустрою.

Серед уродженців міста й тих, що навчалися, багато років жили й працювали на Дніпропетровщині, – представники різних творчих професій, зокрема: вісім художників і скульпторів (художник театру – А. В. Ареф'єв), живописці М. П. Глущенко, В. Г. Пузирков, Г. Г. Чернявський, скульптор В. І. Зноба, художник-монументаліст Г. І. Синиця, народні майстрині М. Т. Литовченко та М. К. Тимченко), чотири письменники (О. Т. Гончар, П. А. Загребельний, Г. Д. Гусейнов, Л. В. Голота), сім архітекторів та інженерів-будівельників (А. П.

Антонов, В. О. Зуєв, М. Г. Луценко, О. С. Моліверов, А. П. Підвезко, Г. В. Ратушний, В. Л. Юдін), шість музикантів, з них два композитори (А. Я. Штогаренко, І. В. Щербаков), скрипаль (А. І. Баженов), бандуристка М. Ф. Голенко, два диригенти (П. С. Варивода, В. В. Кіосе), п'ять оперних співаків (А. А. Дальшин, О. М. Загребельний, Є. Д. Прудкін, Н. А. Суржина, М. О. Український), п'ять акторів театру і кіно (О. Д. Гай, В. М. Дальський, Н. П. Доценко, М. В. Мельник, А. Ф. Пазенко), два літературознавці (Ю. О. Івакін, В. В. Фашенко), два історики – директор обласного історичного музею Г. Ф. Ватченко) і музейний працівник В. С. Прокудо), два організатори сільськогосподарського виробництва (М. П. Бутейко і В. О. Стрельцов – перший секретар Верхньодніпровського райкому партії).

Реконструйовані списки лауреатів Шевченківської премії дозволять продовжити дослідження біографічного та культурологічного напрямків для відтворення цікавої сторінки в історії нашого краю.

В. БЕКЕТОВА,
заступник директора
Дніпропетровського
національного історичного
музею.

КОНСУЛЬТУЄ ЮРИДИЧНА КЛІНІКА

Кому належить право власності на допоміжні приміщення у багатоквартирних будинках?

Згідно з ч. 2 ст. 382 Цивільного Кодексу України власником квартир у дво- або багатоквартирному житловому будинку належать на праві спільної сумісної власності приміщення загального користування, опорні конструкції будинку, механічне, електричне, сантехнічне та інше обладнання за межами або в середині квартири, яке обслуговує більше однієї квартири, а також споруди, будівлі, які призначені для забезпечення потреб власників квартир, а також власників нежитлових приміщень, які розташовані у житловому будинку.

У ч. 1 ст. 368 Цивільного Кодексу України пояснюється, що спільною сумісною власністю є спільна власність двох або більше осіб без визначення часток кожного з них у праві власності на майно. Тобто будь-який співвласник може володіти, користуватися і розпоряджатися спільним майном, але за певних умов,

що передбачені в ч. 2 ст. 369 Цивільного Кодексу України: «Розпорядження майном, що є у спільній сумісній власності, здійснюється за згодою співвласників».

Також ч. 2 ст. 10 Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду» від 19.06.1992 року передбачає, що власники квартир багатоквартирних будинків та житлових приміщень у гуртожитку є співвласниками допоміжних приміщень у будинку чи гуртожитку, технічного обладнання, елементів зовнішнього благоустрою і зобов'язані брати участь у загальних витратах, пов'язаних з утриманням будинку і прибудинкової території відповідно до своєї частки у майні будинку чи гуртожитка. Допоміжні приміщення (кладовки, сараї та ін.) передаються у власність квартиронаймачів безоплатно і окремо приватизації не підлягають.

У ст. 1 Закону України «Про об'єднання співвласників багатоквартирного будинку» від 29.11.2001 року наведено перелік приміщень, які відносяться до допоміжних. Отже, до допоміжних приміщень багатоквартирного будинку відносяться наступні: приміщення, призначені для забезпечення експлуатації будинку та побутового обслуговування мешканців будинку (сходові клітини, вестибюлі, перехідні шлюзи, позаквартирні коридори, колясочні, кладові, сміттєкамери, горища, підвали, шахти і машинні відділення ліфтів, вентиляційні камери та інші технічні приміщення).

Також існує роз'яснення Конституційного Суду України щодо наведених вище норм. Допоміжні приміщення передаються безоплатно у спільну власність громадян одночасно з приватизацією ними квартир (кімнат

у квартирах) багатоквартирних будинків. Підтвердження права власності на допоміжні приміщення не потребує здійснення додаткових дій, зокрема створення об'єднання співвласників багатоквартирного будинку, вступу до нього. Власники неприватизованих квартир багатоквартирного будинку є співвласниками допоміжних приміщень нарівні із власниками приватизованих квартир. Як наслідок, Конституційний Суд України вирішив, що, незалежно від способу придбання квартири і житлових приміщень у гуртожитках, всі власники квартир і приміщень є співвласниками допоміжних приміщень у будинках і гуртожитках, а також співвласниками технічного обладнання та елементів зовнішнього благоустрою будинку.

О. СОКОЛЕНКО,
директор юридичної клініки.

Природу, як зір, бережіть!

Малим мене мати в ромашці
купала
І пісню про квітку чарівну співала...
А потім водила в зелену долину,
І слухав я з нею там пісню пташини,
І там я побачив бджолу-трудівницю,
Ромашку тендітну, вертляву синицю,
Ковалика-дятла і доброго лося, –
І так мені добре із ними жилося...
Змухнілим і свивим я йшов у надії
Зустріти в долині дитячих літ мрії.
Там пусто... В зневірі,
мов вкопаний, став,
І тугою серце моє облилося,
І гнівом палючим щосили волав:
– Хто вирвав ромашки?
– Хто вбив мого лося?
– Хто пишну калину доценту
зрубав
І став під горою під землю сховав?

О люди! Найвище природи
творіння!
Прийдуть на цей світ
не одні покоління
І будуть цінити наш звершений
путь:
Подякують нам або нас
проклянуть.
То ж сійте ромашку, саджайте
калину,
Шануйте синичку й родину лосину,
Бджолу-трудівницю,
Ковалика-дятла й джерельну
водицю.
Природу, як серце, як зір, бережіть –
Без неї на світі не можна нам жити!

А. ПОПОВСЬКИЙ,
професор.

ДО УВАГИ ЧИТАЧІВ!

Редакція приймає в газету матеріали, надруковані на комп'ютері 14 кеглем обсягом не більше сторінок півтори А4, відредаговані, вичитані й підписані автором власноруч, а не із ксерокопією підпису.
Поштова скринька - біля редакції газети.

**ВВАЖАТИ
НЕДІЙСНИМ**

загублений студентський квиток НР №08688766, виданий Дніпропетровським національним університетом імені Олесь Гончара на ім'я Падалки Катерини Олександрівни.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА ОГОЛОШУЄ КОНКУРС НА ЗАМІЩЕННЯ ВАКАНТНОЇ ПОСАДИ:

професора кафедри фізіології та інтродукції рослин – 1 штатна одиниця (повна ставка)

(наявність наукового ступеня доктора біологічних наук, вчене звання, досвід науково-педагогічної робо-

ти у ВНЗ III-IV рівнів акредитації не менше 10 років, вільне володіння державною мовою України)

(документи на конкурс приймаються протягом 1 тижня з дня опублікування оголошення в засобах

масової інформації).

На конкурс приймаються документи: заява, особовий листок з обліку кадрів, фото 3x4, автобіографія, копія документів про вищу освіту (з пред'явленням оригіналу

документа), копія диплома доктора наук, якщо є вимогою (з пред'явленням оригіналу документа), копія атестата професора, якщо є вимогою (з пред'явленням оригіналу документа), список наукових робіт та

винаходів (завіренних за останнім місцем роботи).

Наша адреса: 49010, м. Дніпропетровськ, пр. Гагаріна, 72, навч. корпус №1, кімн. 217, тел.: (056) 374-98-27.

Передплачайте газету «ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ»!

ПЕРЕДПЛАТУ МОЖНА ОФОРМИТИ В БУДЬ-ЯКОМУ ВІДДІЛЕННІ ПОШТОВОГО ЗВ'ЯЗКУ ОБЛАСТІ

«ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ» – щомісячна (крім серпня) газета Дніпропетровського національного університету ім. О. Гончара. Редактор Т. А. СОБКА

Засновник і видавець – Дніпропетровський національний університет ім. О. Гончара.

Адреса ДНУ ім. О. Гончара: 49010, м. Дніпропетровськ, пр. Гагаріна, 72. Газета виходить українською мовою. Обсяг – 1 друкований аркуш. Друк офсетний. Ціна договірна.

Редакція не завжди поділяє думки авторів публікацій. За точність наведених у статті фактів відповідає автор. Листи, рукописи, ілюстрації не рецензуються і не повертаються.

Листування з читачами ведеться тільки на сторінках газети. Редакція зберігає за собою право літературного редагування і скорочення прийнятих для опублікування текстів.

Редакція газети не уточнює дату виходу наступного номера газети. Претензії до публікації приймаються протягом місяця.

При передруках посилання на газету «Дніпропетровський університет» обов'язкове.

Газета набрана і зверстана в редакції газети «Дніпропетровський університет». Адреса редакції: м. Дніпропетровськ, пр. Гагаріна, 72, кім. 204. Тел. 374-98-21.

Поштова скринька – біля редакції. Газета розміщена на сайті ДНУ ім. О. Гончара за адресою: www.dnu.dp.ua

Зам. 418. Тираж 1700. ДП № 1631-366ПР від 7 грудня 2009 року. Газета віддрукована у друкарні ТОВ «Книга», м. Дніпропетровськ, вул. Автотранспортна, 23. Індекс 40448.